

Osa Jumalan perhettä

”Katsokaa, kuinka suurta rakkautta Isä on meille osoittanut: me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen –.” (1. Joh. 3:1.)

Avaintekstit:

Gal. 3:26, 29;
Ps. 50:10–12;
1. Aik. 29:13, 14;
Fil. 4:19;
1. Joh. 5:3;
Matt. 6:19–21.

Hämmästyttävä piirre meidän kristittyjen jumalasuhteessa on se, että Jumala uskoo meille hänen maanpäällisten asioittensa hoitamisen. Jo aivan ihmiskunnan historian alussa Jumala nimenomaisesti valtuutti Aadamin ja Eevan henkilökohtaisesti pitämään huolta täydellisestä luomakunnasta. (Ks. 1. Moos. 2:7–9, 15.) Jumala teki tiettäväksi, että meidän tulee työskennellä täällä hänen puolestaan eläinten nimeämisestä puutarhan hoitamiseen ja maailman täyttämiseen lapsilla.

Hän siunaa meitä myös varoilla, mutta me olemme niitä, joille hän on uskonut niiden hallinnan, kuten rahankeruun, sekkien kirjoittamisen, elektroniset rahansiirrot, budjettien laadinnan, kymmenysten palauttamisen ja kolehdin antamisen kirkossa sapattiaamuisin. Jumala ohjeistaa meitä käyttämään hänen antamansa varat meidän omien ja toisten ihmisten tarpeiden täyttämiseksi sekä hänen työnsä edistämiseksi. Niin uskomattomalta kuin se tuntuukin, me olemme niitä, joiden vastuulle Jumala on luottanut lasten kasvattamisen, hänen huoneittensa rakentamisen ja tulevien sukupolvien kouluttamisen.

Tämän viikon tutkistelussa paneudumme niihin etuoikeuksiin ja velvollisuuksiin, joita Jumalan perheeseen kuulumisen tuo mukanaan.

11.–21.1. Kymmenen rukouksen päivää
Tämä tutkistelu on sapatiksi 7.1.2023

OLEMME OSA JUMALAN PERHETTÄ

”Tämän vuoksi minä polvistun Isän eteen, hänen, jonka asemaa jokainen isän ja lapsen suhde taivaassa ja maan päällä kuvastaa.” (Ef. 3:14, 15.) Millaisia mielikuvia jakeista herää ja millaista toivoa ne antavat?

Jo julkisen työnsä alkumetreillä Jeesus sanoi: ”Rukoilkaa te siis näin: ’Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi.’” (Matt. 6:9.) Myöhemmin hän toisti saman rukouksen yksityisesti opetuslapsilleen (Luuk. 11:2). Jeesus kehotti meitä puhuttelemaan Isäänsä sanoilla ”Isä meidän, joka olet taivaassa”. Kun Jeesus ylösnousemuksensa jälkeen kohtasi Marian, tämä halusi halata häntä. ”Jeesus sanoi: ’Älä koske minuun. Minä en vielä ole noussut Isän luo. Mene sinä viemään sanaa veljilleni ja sano heille, että minä nousen oman Isäni ja teidän Isänne luo, oman Jumalani ja teidän Jumalanne luo.’” (Joh. 20:17.)

Koska meillä on sama Isä kuin Jeesuksella, Jeesus on veljemme, ja me olemme kaikki veljiä ja sisaria Herrassa. Jeesus tuli maanpäällisen perheen jäseneksi, jotta meistä voisi tulla taivaallisen perheen jäseniä. ”Taivaallinen perhe ja maan päällä oleva perhe ovat yhtä.” (5AO 383.)

Lue 2. Moos. 3:10; 2. Moos. 5:1 ja Gal. 3:26, 29. Mitä jakeet kertovat siitä, kuinka Jumala suhtautuu meihin? Miksi tämä on niin rohkaisevaa?

Vastakohtana sille alkuperäämme koskevalle käsitykselle, jonka mukaan olemme kylmien ja välinpitämättömien luonnonlakien tulosta, Raamattu opettaa, että Jumala on olemassa ja että hän rakastaa meitä ja suhtautuu meihin sellaisella rakkaudella, että Raamattu käyttää usein perheeseen liittyviä kielikuvia suhteestamme Jumalaan. Kun Jeesus kutsuu Israelia ”minun kansakseni”, meitä ”Jumalan pojiksi” tai Jumalaa ”meidän Isäksemme”, tarkoitus on ilmaista samaa asiaa: Jumala rakastaa meitä kuten perheenjäsenten kuuluisi rakastaa toisiaan. Se on hyvä uutinen maailmassa, joka voi olla hyvinkin vihamielinen.

Kuvitelkaa maailmaa, jossa kohtelisimme kaikkia kuin perheenjäseniä. Miten voimme oppia paremmin suhtautumaan kaikkiin ihmisiin veljinämme ja sisarinamme?

JUMALA OMISTAA KAIKEN

Lue Ps. 50:10-12; Ps. 24:1; 1. Aik. 29:13, 14 ja Hagg. 2:8. Mikä tekstien sanoma on? Mitä sen opettaman totuuden pitäisi merkitä meille ja miten meidän tulisi suhtautua omaisuuteemme?

Ensimmäisessä aikakirjassa kerrotaan luvusta 17 alkaen kuningas Daavidin halusta rakentaa Jumalalle temppeli. Daavid kertoi haaveestaan profeetta Natanille, joka vastasi: "Tee vain kaikki, mitä on mielessäsi. Jumala on kanssasi." (1. Aik. 17:2.) Tuona yönä Natan sai kuitenkin Jumalalta ohjeen kertoa kuninkaalle, että koska tämä oli sotien mies, tämä ei saisi rakentaa Jumalan huonetta. Daavidin poika rakentaisi sen tämän sijasta. Daavid kysyi, josko hän voisi edes laatia suunnitelmat ja valmistella rakennuksen materiaaleja. Kun hän sai tähän luvan, hän käytti loppuelämänsä kokoamalla valtavan määrän hakattua kiveä, setriä, rautaa, kultaa, hopeaa ja pronssia "niin runsaasti, ettei sitä pystytty punnitsemaan". Kun kaikki rakennustarvikkeet olivat valmiina ja koottuina rakennuspaikalle, Daavid kutsui Israelin johtajat koolle kiitos- ja ylistysseremoniaan.

Minkä Daavid sanoi 1. Aik. 29:13, 14 esittämässään rukouksessa olevan kaikkien niiden rakennusmateriaalien todellinen lähde, joiden keräämiseen hän ja kansa olivat käyttäneet niin paljon aikaa ja rahaa? Hänen sanomansa ydin oli: "Emme voi ottaa minkäänlaista kunniaa näistä arvokkaista materiaaleista, sillä annamme sinulle takaisin vain sen, mikä on sinun."

Tämä opetus on tärkeä meille kaikille, olimmepa rikkaita tai köyhiä (mutta etenkin rikkaille). Koska Jumala loi kaiken (ks. 1. Moos. 1:1; Joh. 1:3; Ps. 33:6, 9), hän on kaiken olemassa olevan oikeutettu omistaja, myös kaiken, mitä omistamme, vaikka olisimme työskennelleet sen eteen kuinka kovasti, ahkerasti ja rehellisesti tahansa. Ilman Jumalaa ja hänen armoaan meillä ei olisi mitään, emmekä olisi mitään; emme olisi edes olemassa. Siksi meidän on aina elettävä ymmärtäen, että viime kädessä Jumala omistaa kaiken. Ylistämällä ja kiittämällä Jumalaa hänen hyvyydestään meitä kohtaan voimme pitää tämän totuuden mielessämme.

Millainen meidän asenteemme Jumalaa ja omistamaamme omaisuutta kohtaan tulisi olla?

JUMALAN PERHEELLE TARJOTUT LAHJAT

Jumalan suurin lahja lapsilleen on Jeesus, joka antaa meille anteeksiannon rauhan, armoa päivittäiseen elämäämme ja hengelliseen kasvuamme sekä ikuisen elämän toivon.

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” (Joh. 3:16.)
”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen.” (Joh. 1:12.)

Pelastus on perustavanlaatuinen lahja, koska mitä muuta, jolla olisi pitkällä aikavälillä todellista merkitystä, voisimme ilman sitä saada Jumalalta? Kaikki, mitä tässä ajassa saamme, tulee katoamaan. Samoin katoavat kaikki, jotka ovat meitä muistaneet. Myös kaikki hyvä, mitä olemme tehneet, katoaa. Siksi meidän on pidettävä ajatuksissamme etusijalla evankeliumi eli Kristus ja hänet ristinnaulittuna (1. Kor. 2:2, VKR).

Silti Jumala antaa meille pelastuksen myötä paljon muutaakin. Niitä, jotka olivat huolissaan ruoasta ja vaatteista, Jeesus lohdutti: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.” (Matt. 6:33.)

Lue Ps. 23:1; Ps. 37:25; Fil. 4:19. Mitä jakeet kertovat Jumalan huolenpidosta?

Myös silloin, kun Jeesus kertoi opetuslapsilleen menevänsä pois, hän lupasi heille Pyhän Hengen lohdutukseksi. ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. Minä käännyin Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kanssanne ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki. Maailma ei voi Henkeä saada, sillä maailma ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy luonanne ja on teissä.” (Joh. 14:15-17.) ”Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden.” (Joh. 16:13.)

Henki itse antaa hengellisiä lahjoja Jumalan lapsille. (Ks. 1. Kor. 12:4-11.)

Jumala, jossa ”elämme, liikumme ja olemme” (Ap. t. 17:28) ja joka itse ”antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken muun” (Ap. t. 17:25), on antanut meille olemassaolomme, lupauksen pelastuksesta, aineellisia siunauksia ja hengellisiä lahjoja, jotta olisimme siunaukseksi toisille. Kaikesta olemme velkaa Antajalle, jolle vastaamme siitä, kuinka käytämme lahjojamme.

JUMALAN PERHEEN- JÄSENTEN VELVOLLI- SUUKSIA

Me kaikki nautimme hengellisistä ja ajallisista siunauksista ja lahjoista, joita Jumala meille antaa. Miten lohdullista on lisäksi se, että olemme osa perhettä.

Lue 5. Moos. 6:5 ja Matt. 22:37. Mitä tämä tarkoittaa ja miten me sen teemme?

Miten rakastamme Jumalaa koko sydämestämme, sielustamme ja mielestämme (Matt. 22:37)? Raamattu antaa vastauksen, mutta ei sellaista, jota useimmat odottavat.

Lue 5. Moos. 10:12, 13 ja 1. Joh. 5:3. Mitä tekstin opetus merkitsee ja kuinka meidän tulisi toimia sen mukaan?

Lain noudattaminen? Käskyjen pitäminen? Valitettavasti monille kristityille ajatus käskyjen pitämisestä (varsinkin neljännen käskyn pitämisestä) on lakihenkisyyttä, ja he väittävät, että heidät on kutsuttu vain rakastamaan Jumalaa ja rakastamaan lähimmäistään niin kuin itseään. Jumala on kuitenkin sanassaan selvä: osoitamme rakkauttamme Jumalaa ja lähimmäistämme kohtaan noudattamalla hänen käskyjään.

”Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä – –.” (1. Joh. 5:3.) Yleensä tulkitsemme jaetta niin, että me rakastamme Jumalaa ja siksi pidämme hänen käskynsä. Näin kuuluukin olla. Kenties voimme lukea jakeen myös sillä ajatuksella, että ”tällaista on Jumalan rakkaus” eli me tiedämme ja koemme Jumalan rakkauden pitämällä hänen käskynsä.

Matt. 7:21–27 Jeesus sanoi, että ne, jotka kuulevat hänen sanansa ja tekevät niiden mukaan, ovat kuin järkevä mies, joka rakensi talonsa kalliolle. Ne, jotka kuulevat, mutta eivät tee kuulemansa mukaan, ovat kuin tyhmä mies, joka rakensi talonsa hiekalle tuhoisin seurauksin. Molemmat kuulivat sanan; toinen totteli, toinen ei. Tulokset ratkaisevat elämän tai kuoleman.

Miksi Jumalan rakastaminen pitäisi ilmaista lakia noudattamalla? (Vihje: mieti, mitä tottelemattomuus hänen lakiaan kohtaan aiheuttaa.)

AARRE TAIVAASSA

Lue Matt. 6:19-21. Mitä keskeisiä totuuksia Jeesus tässä puhuu?

Kukapa ei olisi lukenut ihmisistä, jotka ovat koonneet suuren omaisuuden ja sitten jollakin tapaa menettäneet sen. Maailmamme on hyvin epävakaa paikka: on sotia, rikollisuutta, väkivaltaa, luonnonkatastrofeja. Mitä tahansa voi tapahtua milloin tahansa ja riistää meiltä kaiken, minkä eteen olemme ponnistelleet, jopa sen, minkä olemme rehellisellä ja uskollisella työllämme ansainneet. Tai sitten kuolema voi tulla hetkessä ja näin kaikesta tulee meille hyödytöntä.

Raamattu ei tietenkään esitä, että on väärin olla rikas tai kartuttaa omaisuutta; sen sijaan Jeesus opettaa meitä pitämään kaiken oikeassa perspektiivissä.

Aarteiden kokoaminen taivaaseen tarkoittaa sitä, että panemme Jumalan ja hänen asiansa etusijalle elämässämme rahan ansaitsemisen sijaan. Se tarkoittaa muun muassa sitä, että käytämme sen, mitä meillä on, Jumalan työhön, hänen valtakuntansa edistämiseen, toisten hyväksi tehtävään työhön ja ollaksemme toisille siunaukseksi.

Kun Jumala kutsui Abramin, hän suunnitteli, että hän käyttäisi tätä ja tämän perhettä siunatakseen maailman kaikkia perheitä. Jumala sanoi Abrahamille, "joka sai nimen Jumalan ystävä" (Jaak. 2:23): "Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille." (1. Moos. 12:2, 3.)

"Näin ne, joilla on usko, saavat siunauksen yhdessä Abrahamin kanssa, joka uskoi." (Gal. 3:9). Meille on esitetty sama haaste kuin hänelle.

"Rahan arvo on suuri, koska sillä voidaan tehdä paljon hyvää. Jumalan lasten käsissä se merkitsee ruokaa nälkäisille, juomaa janoisille ja vaatteita alastomille. Sillä voidaan puolustaa sorrettua ja auttaa sairaita. Mutta raha ei ole arvotakaan hiekkää kummempaa, ellei sitä käytetä tyydyttämään elämän välttämättömiä tarpeita, siunaamaan toisia ja edistämään Kristuksen asiaa." (KV 257, 258.)

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Jumala rakastaa maallisia lapsiaan rakkaudella, joka on kuolemaakin väkevämpi. Antaessaan meille Poikansa hän on antanut meille koko taivaan. Jeesuksen elämä ja kuolema, hänen rukouksensa meidän puolestamme, Pyhän Hengen vetoomukset sekä taivaallisen Isämme toiminta ja enkelien palvelutyö tapahtuvat kaikki ihmisen lunastuksen hyväksi.” (TKL 17.)

”Jos olet kieltänyt oman minän ja jättänyt itsesi Kristukselle, olet Jumalan perheen jäsen, ja kaikki Isän kodissa on sinun. Kaikki Jumalan aarteet ovat sinua varten niin tässä maailmassa kuin tulevassakin. Enkelien palvelutoiminta, Pyhän Hengen lahja, Jumalan palvelijoiden työ - kaikki on sinua varten. Maailma ja kaikki, mitä siinä on, kuuluu sinulle, mikäli se edistää parastasi.” (Vs 82.)

Keskustelunaiheita:

1. Kun mietimme kaikkia ihmeellisiä lahjoja, jotka Jumala antaa lapsilleen, meidän on pakko psalminkirjoittajan tavoin kysyä: ”Kuinka voisin maksaa Herralle sen, minkä hän on hyväkseni tehnyt?” (Ps. 116:12.) Tee lista Jumalan sinun elämäsi suomista hengellisistä ja ajallisista siunauksista ja lahjoista, ja valmistaudu jakamaan listasi raamatuntutkisteluryhmäsi kanssa. Mitä opimme siitä, kuinka kiitollisia meidän todellisuudessa tulisi olla Jumalalle?

2. Vaikka oikeutetusti ajattelemme Jumalaa useimmiten Lujanamme, Raamattu toistuvasti opettaa meille, että hän on myös meidän Ylläpitäjämme. (Ks. Hepr. 1:3; Job 38:33-37; Ps. 135:6, 7; Kol. 1:17; Ap. t. 17:28; 2. Piet. 3:7.) Jumalan voima ylläpitää kaikkea avaruuden galakseista meissä sykkivään sydämeen ja kaikkiin niihin atomirakenteisiin, joista kaikki tunnettu aines koostuu. Miten tämän Raamatun totuuden tulisi auttaa meitä ymmärtämään velvollisuuksiamme Jumalaa kohtaan sen suhteen, miten käytämme kaikkea häneltä saamaamme? Miten tämä todellisuus auttaa meitä säilyttämään oikean perspektiivin elämäämme ja sen tarkoitukseen?

3. Tutkistelussa puhuttiin siitä, miksi kaikista Jumalan meille antamista lahjoista Jeesus ja pelastussuunnitelma on suurin. Miksi tämä on totta? Mitä meillä olisi, jos meillä ei olisi Jeesuksessa saatua pelastusta ja sen tarjoamaa toivoa? Eräs ateistikirjailija kuvaili, etteivät ihmiset ole muuta kuin ”pilaantuvia lihanpaloja hajoavien luiden päällä”. Jos meillä ei olisi evankeliumin lahjaa, eikö kyseinen kirjailija olisi oikeassa?